

UNITAS

Szaklap, fogadósok, vendéglősök, kávéosok, pinczerek, kávéházi segédek és ezek összes érdekei számára.
Megjelenik minden hónap 1-én és 15-én.

Felelős szerkesztő: FÁSZLER IGNÁCZ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Lipótváros, bálványutca 12. szám, I. emelet.

Előfizetési ára:
Negyedévre 1 frt 50 kr. Félévre 3 frt. Egész évre 6 frt.

Előfizetéseket valamint hirdetményeket elfogad a lap számára, t. Leth Lajos úr a helyközvetítő intézet főnöke, Aranykéz utca 5. szám, valamint Kutschera Mihály úr a kávéos társulati iroda vezetője, Lipótváros 10. szám.

Felkérjük t. vidéki előfizetőinket, hogy az összeget, legalkalmasabban postautalvánnyal küldhetik be.

Olvasóinkhoz.

Szaklapunk jelen száma tudunkkal az első, mely magyar nyelven jelenik meg s mely hivatva van, édes hazánkban élő társainak érdekeit ápolni és előmozdítani. Habár lapunk eddig csak német nyelven jelent meg, mégse tévesztettük szemünk elől feladatunkat, hiven és őszintén minden törekvését oda irányozván, hogy tőlünk kitelhetőleg hazai nyelvünk mívelése és terjesztése előmozdittassék. Kezdetben azért választottuk a német nyelvet, hogy azok, kik: egyáltalában, vagy nem kellőleg bírják a magyar nyelvet, megértsenek, nehogy azzal vádoljanak, miszerint mi oly nyelvben hirdetünk reformokat, mely előttük egészen ismeretlen. Ha tehát ma eredeti programunktól eltérünk és szaklapunk már most magyarul s csak egy német melléklettel jelenik meg, ez nem történik talán erkölcsi nyerszerből, hanem azért, mert meggyőződünk, hogy közöttünk a magyar nyelv elterjedése már oly mély gyökeret vert, hogy egy magyar lapnak megjelenése nemcsak kívánatos, hanem az eddigi előnyök megtarthatása céljából szükséges is.

Mi sem áldozatot, sem fáradságot nem fogunk kimélni, hogy lapunk a mi társadalmi törekvéseink terén valódi mérvadó tényező legyen, jeles viszonyainkat érintő cikkek közzététele által. Ha az érdekelt körök benyűnket ezen igyekezetünkben hiven támogatni fognak, bizvást remélhetjük, hogy ezen közlőny vendéglősök, kávéosok és azok segédeinek nemcsak javára, hanem dízére is szolgálанд. Adja az ég, hogy ezen első magyar szaklap Magyarországon minden részében pártfogókra akadjon s idővel az összes német szaklapokat hazánkban örökre nélkülözhetővé és feleslegessé tehesse.

Engedélyezett nyuzó intézet,

helyesebben közvetítő iroda

vendéglősök, korcsmárosok és kávéosok számára.

Ki ne ismerné ama Baszermann féle alakokat, kik a hozzájuk bizalommal forduló egyéneknek mindenek előtt ama bőrből mutatják magokat, melyből tudvalevőleg az arany gyapju készült és kik végre ha már áldozatukat körmükkel megragadták, veszedelmesebbek egy ragadozó állatnál. Valóban felesleges mondanunk, hogy evvel azon zugügynöket értjük kinek kárhozottandó tüzérekedések már annyiszor ostorozva és elítélve lett. Ha ma ezen szomorú szakasznak egynéhány sort szentelünk, az csak azért történik, hogy azon főnököket, kik ezen szomorú állapotnak okozói, a helyett, hogy oda hatnának, miszerint a zugközvetítésnek mindenkorra vége vessék, saját érdekükben figyelmeztessük ennek rossz következményére. Már évek óta oda törekedtünk, a budapesti vendéglősök szövete, valamint a fővárosi pinczér-egylet a fővároshoz méltó és az említett két testületnek megfelelő és célszerű közvetítő intézetet alapítani. Közös erővel

sikerült végre egy intézetet életbe léptetni, mely a kellő és jeles erővel ellátva, hivatva volt a kávéosok hasonnemű intézete mellett mint a vendéglősök szövetezetének a pinczér-egylet egyetűli közvetítő intézete szerepelni. A főnök tudta, hogy honnét vegye szükség esetére személyzetét és az utóbbi, hogy hová forduljon ez iránt.

Azt hinné tehát az ember, hogy ma, miután ezen intézet előnyei már régóta szembeszökők, és mindenki meggyőződött, hogy itt ugy a munkaadó mint a munkavevőnek megbízása lehetőleg azonnal és pontosan teljesítettik, a fővárosban a már fent említett kávéos közvetítő intézetén kívül már nem is létezik s a zugügynökök meg se élhetnek keresetökből; fájdalom ez nincs ugy, és hogy ez nincs ugy, ezért leginkább okozhatók a főnökök maguk, kik még mai napig is az efféle embereket a létező engedélyezett közvetítő intézetek hátrányára megbízásaikkal megtisztelik. Készakarva mondjuk, hogy megtisztelik, mert gondolni sem merjük, hogy ilyen ember elég vakmerő lehetne ebbeli szolgálatait egy főnöknek felajánlani, tudván, hogy az utóbbi ajánlatát el nem fogadhatja, mivel szükségletét, legyen az férfi vagy nő segédszemélyzet mindenkor és kívánsága szerint fedezheti saját közvetítő intézete segélyével, mely mindig több alkalmas egyént tart előjegyzésben.

Ebből következik tehát, hogy még léteznek főnökök, kik az által, hogy ily hivatlanál közvetítőket megbiznak, a zsarolást előmozdítják és ily módon a munkakeresőket megkárosítják.

A zug közvetítők ellen épenséggel nem tehetünk semmit. miután a törvény értelmében minden adófizető hónapigár jogosítva van ipart tetszése szerint üzni és végre nincs semmi kifogásunk az ellen, hogy az e fajta emberek magukat közvetítőknek csufoltatják, csak ne veszélyeztessék a mi érdekeinket legalább a főváros területén.

Már fentebb említettük, hogy létezik két hivatalos s engedélyezett közvetítő intézet, mely feladatának minden tekintetben megfelel. Ha találkozónék valaki, a ki ellenkező véleményben van, legyen az bár főnök vagy segéd, ám módjában áll az illető testületek vezetőit a netáni hiányokra figyelmeztetni és meglehet győződve, hogy minden alapos panasza tekintetbe fog vétetni. Az ellen pedig határozottan kell tiltakozni, hogy egy solid és életképes intézet, mely több évi fáradságnak a gyümölcse, lelkiismeretlen zugügynökök által csorbulást szenvedjen.

Nem lesz felesleges e helyen az érdekelt szövetezeteket; a fővárosi pinczér- valamint a kávéházi segédek egyleteit ismételve felkérni, hogy hassanak oda, miszerint oly eseteknek, melyek az utóbbi időben előfordultak, egyszer mindenkorra vége vessék. Azon kell lennünk, hogy társaink az alattomban működő ügynökök ellen védelmet találjanak s általuk elfoglalt állomásaikkól ki ne szorittassanak.

Egyleti hírek.

A budapesti pinczér egylet választmánya, ezenel tudósítja tagjait, hogy az egyleti orvosnak Dr. Osterlamm Constantin urnak, távolléte alatt annak helyet Dr. Hlatky ur foglalja el; lakik Király-utca 61. sz. 1. emelet. A tagok számára rendel naponta délután 2—4-ig.

A „Bethesda“ egyleti koródában a városligetben jelenleg 4. beteg tag tartózkodik.

A megállapított napi pénzsegélyben is részesül négy beteg tag és pedig 3. helyben, 1. Pozsonyban.

BEKÜLDETETT.

Tekintetes Szerkesztő ur!

„A szatmárnémeti pinczér egyesület“ választmányának e folyó hó 23. tartott ülésében, több helyi érdekű ügy elintézése után az ön becses lapja élénk vitára adott alkalmat.

A kérdéses vita leginkább a körül forgott, hogy „ha „Gambrinus“ című lap a hazai fogadások és vendéglősök és pinczerek érdekeinek akar képviselője lenni: mint „szaklap“ miért nem magyar nyelven cselekszi azt?

Miután e vélemény mellett és ellen több nyilatkozat merült föl: utoljára a következőkben állapodott meg a választmány.

Minthogy a „Gambrinus“ című lap egyszersmind erkölcsi irányu, a „Szatmárnémeti pinczér egyesület“ pedig a jótekonyság tetleges gyakorlásán kívül legfőbb célul tűzte maga elé, hogy a pinczéri pályát a morális téren emelje, a pinczér erkölcsi javulását előmozdítsa, továbbá a már felburjánzott gyomtól a pinczérseget úgy az egyesület mint tagjai tekintélyének növelése céljából egészen megtisztítsa; épen azért egyesületünk választmánya önnek becses lapja felől egyelőre határozott véleményt nem nyilvánít, hanem működését figyelemmel kíséri, s erre vonatkozva aszerint, amint ezen a téren hazafias irányt követ, vagy attól eltér, nem kéri észrevételét, tiltakozását, vagy helyeslését időről időre meg tenni. Jelen alkalommal is tehát az I. számban is megjelent, s az „An unsere Leser,“ című cikkben kifejtett elveket helyesli és egészen a magáévá teszi; azonban ugyanezen cikknek amaz álokoskodása vagy ferde állítása ellen, mely szerint „a magyar vendéglősök és pinczerek száma annyira csekély és a magyar nyelv ezen a téren fejletlen, hogy egy magyar szaklász fenntartható nem volna a választmányt határozottan tiltakozik; emél fogva nyíltan kimondja, hogy a jövőre

nézve mindent elkövet, minden kedvező alkalmat megragad, minden tőle telhető tisztességes eszközzel fog küzdeni a célért, mely szerint a magyar vendéglősöknek és pinczereknek magyar szaklapjuk legyen!

De addig is, míg az létre jöhetne, a „szatmárnémeti pinczér egyesület“ választmánya, az ön becses lapját, mint a fogadósok, vendéglősök és a pinczérseget szaklapját erkölcsi irányánál fogva, örömmel üdvözlí és pártolja s egyszersmind azon óhaját is kinyilatkoztatja, hogy a közmívelődés terén ama nemes gondolatokat, melyeket nagybecsű lapjában hirdet, mindenek fölött a hazafias magyar szellem vezérelje; mert, ha a munkálkodásnak eme jó és hasznos körében mint uttörő, a magyaros érzelmek terjesztésében a fölvilágosodás fáklyáját még idegen ajku tisztársaink között is fennen lobogtatja: akkor tisztelettel hajlunk meg előtte; ellenben, ha ez iránytól eltér, fájó érzettel kellene tapasztalniok mit Isten ne adjon, mint ellen féll velünk dolguk.

Vass János, elnök.

Tekintetes szerkesztő ur!

E folyó évi szeptember hó 1-én megjelent „Gambrinus“ című becses lapját mint a magyar országi vendéglősök és pinczerek szakköznlőnyét, mint olyan közzeget, mely a közmívelődés terén hivatva volna közös érdekeit képviselni és előmozdítani, a legnagyobb örömmel üdvözljük!

De a még egyrésről ezen szívből jövő üdvözlésünk és örömünknek kifejezést adunk, addig másrésről azon hazafias érzelmtől indítva, mely kebelünkbe él kénytelenek vagyunk a feletti legnagyobb sajnálatunk és kárhuzatalásunk is kinyilatkoztatni, hogy azon nemes eszmét, melyet becses lapjának zászlójára irt, mert nem magyar nyelven terjeszti?

Mi ugyan tiszteljük, becsüljük, (és birjuk is) a német nyelvet, de a közmívelődés terén mindenek felett hazafias kötelességünknek ismerjük a magyar nyelv terjesztését.

Ebből kifolyólag azon meggyőződéstől vagyunk áthatva, hogy a magyar országi fogadások és vendéglősök valamint a pinczerek is általában véve birnak annyi hazafias érzülettel és kell is hogy birjanak, hogy ha már szakköznlőnyt tartanak az csakis magyar legyen.

Különbén nem vagyunk méltók, arra hogy a haza polgárnak és fiának nevezzon, résztünkről még azt is kinyilatkoztatjuk, hogy ha becses lapját magyar nyelven szerkesztené többes számban előfizetői és pártolói lennénk — míg így azt nem tehetjük.

Ennek következtében teljes tisztelettel kérjük a tekinte-

TÁRCZA.

AZ UTAZÓK NEMZETI JELLEME.

Az egyes népek szokásainak, erkölceinek különbsége seholy sem tűnik fel jobban, mint midőn a különféle nemzetiségű egyének, néhány négyszög ölnyi téren kénytelenek egymásra utalva élni t. i. a fogadóban. — Nézzük és figyeljük meg őket sorban.

Az angol, mindenütt megtartja szabályszerű életmódját, s attól legnyomasztabb körülmények közt sem igen tér el, ha gyomrának angolosan eleget nem tehet, és állásának, szokásainak megfelelő kényelemre nem talál; ugy e fogalom, élvezet nála nem létezik mert a természet, és szépségei őt csak másodsorban érdeklik. Hideg vérsége és flegmaticus volta. jellemző.

A német mindenekelőtt utazása céljának akar megfelelni, minden iránt érdekléssel viseltetik. — Nyugtalan, határozatlan, és oly kíváncsi, hogy a sok kérdés miatt, alig jut ideje az élvezésre. A délnémet, osztrák valamint a magyar már kedélyesebb, otthoniasabb és nem oly nyugtalan.

Az angolhoz életmódját és szokásait tekintve, hasonlít a hollandi, csak a lakást tekintve, sokkal követelőbb amannál, a mennyiben nagy ellenszenvvel viseltetik a lépcső iránt. —

A francia, csak ritkán tudja, hogy hol van, de még ke-

vésbbé hogy utazása szélrózsa melyik irányában fekszik, mindazáltal vele született humora sem hagyja el, főleg a jó, t. i. vig társaságra; néz, a mellett igen gyakran zavarba jó, de egy alkalmas tréfával, mindig keresztül vágja magát s kitünően mulatt.

Az amerikaiak a legnélkülözhetlenebb tárgya az irón-utazása közben, irón nélkül nem létezik amerikai; minden körülményt kiszámít és számokkal fejez ki.

Minden iránt érdeklődik ő is; sokat és találóan kérdez. Midőn valamely tárgy felől már teljes tájékozással bir, akkor az adott tanácsnak épen ellenkezőjét cselekszi és tulboldognak érzi magát egy oly előnyön, melyet ravaszágának vél köszönhetni. A fő lakoma az új amerikaiaknál a reggeli, Yankeeinek ez képezi egyedül gondját.

Az Olasz utazása közben feltünően nyugodt, de azért vig kedélyű, ha nem is oly eleven, mint a francia; mely utóbbihoz sokkal bevesebbet hasonlít, mint az ember hinné; könnyebben hajlik a jó szóra, mert nem oly elfogult maga iránt mint a megelőző; azonban a természeti szépségek iránt egyik sem viseltetik valami nagy érdekléssel.

Az orosz, leginkább családja körében utazik, vagy igen jól fizet, vagy igen középszerűen. A mennyire tehát ezen elsőket a fogadósok illedelmes magaviseletük és a családban uralkodó jó egyetértés miatt, tisztelik, becsülik, annyira félnek az oroszok

tes szerkesztő urat, hogy ezen nyilatkozatunk és kérésünk figyelembe vételével a jövőre nézve a mennyiben a körülmények engedik méltóztassék, akként intézkedni, hogy becses lapja magyar nyelven szerkesztessék, egyszersmind ezen nyilatkozatunkat legyen szíves becses lapjába közzé tenni.

Melyek után maradtunk teljes tisztelettel Szatmárt 1879. szept. 16-án.

Tekintetes szerkesztő urnak készszolgái

Kalocsay Sándor, Kalocsay Zsigmond, Óváry János, Márványi Samu, Steiner Antal, Glück Adolf, Braun Ignácz, Winkler Jakab, Moritz Berhardt, Strausz Izidor.

Nyilt tér*).

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Gambrius“ e hó 21. kelt 2. szám, nyilt térben N. N. aláírással egy cikk jelent meg, melyet válasz nélkül nem hagyhatok; fenti cikkben hivatkozás történik a budapesti pinczerek egylete által a szegedi árviz károsult pinczerek javára törént gyűjtött és ide elosztás végett megküldött összeg mikéuti kiosztásáról és pedig N. N. azt mondja, hogy az elnök vagy bizottmány? a segélypénzt átadta az egyleti szolgának (mert az egyletnek ügynöke „Ansager“ nincs), hogy azt saját belátása szerint ossza ki, a jó barátok között, melyhez t. szerkesztő ur igen helyesen alkalmazta a? jelt.

Alólírott mint a szegedi pinczerek betegsegélyző egyletnek elnöke, kötelességemnek tartom egy magam, mint a választmány nevében is N. N. nyilatkozatát egyszerűen rágalomnak nyilvánítani, mert a segély kiosztása a választmány jelenlétében, és hogy kinek s mennyi segély adassék szavazás utján történt.

A mi pedig N. N. második vádját illeti, hogy sem az első sem a második kérvényére végzést nem kapott volna, szinte nem egyéb rágalomnál, mert senkitől sem jött az elnökséghez két kérvény, hanem igen is azok, kik kérvényt adtak be, végzésileg lettek értesítve és pedig a helybeliek az egyleti szolga, — a távollevők pedig, pósta utján, mégpedig oly képen, hogy kinek mely összeg, úgy azok is, kik a választmány által segélyben nem részesültek.

Különben, hogy az N. N. alatt ki lappang, gyanítom, mert csak az lehet, ki a bpesti elnökségnél panaszt emelt a kiosztás végett; de eltekintve ettől azt hiszem, hogy a budapesti pinczér egylet igen tisztelt elnöke lesz oly szíves, kit, t. szerkesztő ur

*) Az e rovat alatt közlöttékért a szerkesztőség nem felelős.

eme második osztályától, — a rend és tisztaságról való viszás fogalmuk miatt.

Azonban a mi, ezen különféle jellemű, és nemzetiségű utazókat egyesíti, és a szó legszebb értelmében, egy nemzetközi társasággá alakítja, az a műveltség és kedélyesség, mellyel nagyobb részt mindenek bir.

A jó nevelés és rendszeret befolyása meglepő, mert a figyelmes szálloda tulajdonos tanuskodhatik rá, hogy az ily jellemek összetalálkozása, még a fogadó jellemére is nagy befolyással van, mert míg ma a fogadóban, művelt német család, hasonlóan művelt orosz, angol, franciza és amerikai családok tartózkodnak; addig minden rendén van, a szolgálat pontos és szabályszerű, mert a vendégek rendhez levén szokva, az asztalnál pontosan megjelennek, minden zavart kerülnek, általában a legilletelmesebb módon viselik magokat. Az egész házban nyugalom és csend honol, nem hallani, hangos kiabálást és zajt a lépcsőn és folyósokon.

A szülők nem törnek gyermekeiknek semmi illetlenséget, az ajtók nem lesznek becsapkodva, hanem illedelmesen betéve, a butorokra vigyázva lesz, a személyzetet szükségtelenül nem fárasztják.

Minden arra mutat, hogy a házban művelt előkelő egyének laknak.

Másnap, egek! mily változás, az ember azt hinné hogy egy

szavaival élve ez „odiozus“ úgy érdekel, hogy felküldött terjedelmes jelentésünket elolvasás végett, egész terjedelmében kiadja és így meggyőződhetik, mindenki N. N. rágalmairól. —

Szerkesztő urnak pedig azon reményben, hogy nyilatkozatomnak helyt ad maradok tisztelője.

Szeged 1879 Sept. 29.

Ströbl József

kávés és a szegedi pincér betegsegélyző egyletnek elnöke

Szerkesztői üzenet.

T. ez. Kalocsay Sándor, Kalocsay Zsigmond, Winkler Jakab, Márványi S., Bernhard M., Glück Adolf, Steiner Antal, Óváry János, Brau Ig., Strausz J. urak mint látják kérésük, hamarabb teljesebbé ment mint hitték volna.

T. Cz. Barabics Lajos urnak a Schiffbeck szálloda fő-pinczérének Kassán. Reméljük, hogy lapunk ezen legújabb kiadása önt jobban ki fogja elégíteni.

GRÜNHUT S.

ezelőtt

OTTO TEST V.

könyvnyomdája,

vésnöki és pecsétbélyegnyomó intézete

BUDAPESTEN,

IV. ker. kalaputeza 10ik szám.

Ajánlja magát mindennemű nyomtatványok készítésére ugymint: egész művek, füzetek, röpiratok, hírlapok, folyóiratok, falragaszok, hirdetések, étlapok, árjegyzékek és körlevelek, számlák, utalványok, eljegyzési és esketési jegyek, látogató és czímjegyek, levélfejek, czégyomatu borítékok és pecsétbélyeg stb.

a legzitetesebben és hibátlan kiállítással.

vad horda telepedett le a szállodában. Itt egy gyémánttal megrakodott amerikai család, kinek feje, a háboru alatt házalóból hadiszállítóvá emelkedett, vagy kinek konyha kertjében egy éjjel petroleum forrás fakadt, ezek még nem tudják használni a pénzt; először végtelen fáradozás, a vendéglőst és a személyzetet, meggyőződtenni, személyök és gazdagságuk fontosságáról, azután folytonos kiabálás, lárma mindennemű nevetlenség, a butorok és padló bepizskolása stb. a legszeretetre méltóbb módon váltják fel egymást.

Itt néhány német, kik mindent kritizálva, semmit sem találnak, oly jól és szépen mint Berlinben épen úgy mint ama franczia, kinek mint Párisban; úgy hogy az embernek csodálkozva kell kérdezni, hogy az ily egyének, minek utaznak, ha nem tudnak, hogy az a legdurvább tulzáson alapszik.

Az angol Swellek, a legnagyobb nevetlenségeket követik el, és tulboldogok, ha feltűntést okozhatnak.

Kóra reggeltől, késő estig nyugtalanság, zaj és a fogadónak nincs mást tenni, mint vagy a boszuságot lenyelni, vagy a kik nagyon is gorombán üzük, rendre utasítani.

Ez a vendéglősség egyik árnyoldala fényoldalához tartozik különösen még a „csengő-pengő“ is.

Hordódy Ignác.

tes szerkesztő urat, hogy ezen nyilatkozatunk és kérésünk figyelembe vételével a jövőre nézve a mennyiben a körülmények engedik méltóztassék, akként intézkedni, hogy becses lapja magyar nyelven szerkesztessék, egyszersmind ezen nyilatkozatunkat legyen szives becses lapjába közzé tenni.

Melyek után maradtunk teljes tisztelettel Szatmárt 1879. szept. 16-án.

Tekintetes szerkesztő urnak készszolgái

Kalocsay Sándor, Kalocsay Zsigmond, Óváry János, Márványi Samu, Steiner Antal, Glück Adolf, Braun Ignácz, Winkler Jakab, Moritz Berhardt, Srausz Izidor.

Nyilt tér*).

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Gambrinus“ e hó 21. kelt 2. szám, nyilt térben N. N. aláírással egy czik jelent meg, melyet válasz nélkül nem hagyhatok; fenti cikkben hivatkozás történik a budapesti pinczerek egylete által a szegedi árviz károsult pinczerek javára történt gyűjtött és ide elosztás végett megküldött összeg mikéuti kiosztásáról és pedig N. N. azt mondja, hogy az elnök vagy bizottmány? a segélypénzt átadta az egyleti szolgának (mert az egyletnek ügynöke „Ansager“ nincs), hogy azt saját belátása szerint ossza ki, a jó barátok között, melyhez t. szerkesztő ur igen helyesen alkalmazta a? jelt.

Alólírott mint a szegedi pinczerek betegsegélyző egyletnek elnöke, kötelességemnek tartom úgy magam, mint a választmány nevében is N. N. nyilatkozatát egyszerűen rágalomnak nyilvánítani, mert a segély kiosztása a választmány jelenlétében, és hogy kinek s mennyi segély adassék szavazás útján történt.

A mi pedig N. N. második vádját illeti, hogy sem az első sem a második kérvényére végzést nem kapott volna, szinte nem egyéb rágalomnál, mert senkitől sem jött az elnökséghez két kérvény, hanem igen is azok, kik kérvényt adtak be, végzésileg lettek értesítve és pedig a helybeliek az egyleti szolga, — a távollevők pedig, pósta útján, mégpedig oly képen, hogy kinek mely összeg, úgy azok is, kik a választmány által segélyben nem részesültek.

Különb, hogy az N. N. alatt ki lappang, gyanitom, mert csak az lehet, ki a bpesti elnökségnél panaszt emelt a kiosztás végett; de eltekintve ettől azt hiszem, hogy a budapesti pinczér egylet igen tisztelt elnöke lesz oly szives, kit, t. szerkesztő ur

*) Az e rovat alatt közlöttekért a szerkesztőség nem felelős.

eme második osztályától, — a rend és tisztaságról való viszás fogalmuk miatt.

Azonban a mi, ezen különféle jellemű, és nemzetiségű utazókat egyesíti, és a szó legszebb értelmében, egy nemzetközi társasággá alakítja, az a műveltség és kedélyesség, mellyel nagyobb részt mindenek bir.

A jó nevelés és rendszeret befolyása meglepő, mert a figyelmes szálloda tulajdonos tanuskodhatik rá, hogy az ily jellemek összetalálkozása, még a fogadó jellemére is nagy befolyással van, mert míg ma a fogadóban, művelt német család, hasonlóan művelt orosz, angol, franciza és amerikai családok tartózkodnak; addig minden rendén van, a szolgálat pontos és szabályszerű, mert a vendégek rendhez levén szokva, az asztalnál pontosan megjelennek, minden zavart kerülnek, általában a legilledeimesebb módon viselik magokat. Az egész házban nyugalom és csend honol, nem hallani, hangos kiabálást és zajt a lépcsőn és folyósokon.

A szülők nem törnek gyermekeiknek semmi illetlenséget, az ajtók nem lesznek becsapkodva, hanem illedelmesen betéve, a butorokra vigyázva lesz, a személyzetet szükségtelenül nem fárasztják.

Minden arra mutat, hogy a házban művelt előkelő egyének laknak.

Másnap, egek! mily változás, az ember azt hinné hogy egy

szavaival élve ez „odiosus“ úgy érdekel, hogy felkúldött terjedelmes jelentésünket elolvasás végett, egész terjedelmében kiadja és így meggyőződhetik, mindenki N. N. rágalmairól. —

Szerkesztő urnak pedig azon reményben, hogy nyilatkozatomnak helyt ad maradok tisztelője.

Szeged 1879 Sept. 29.

Ströbl Jozsef

kávés és a szegedi pincér betegsegélyző egyletnek elnöke

Szerkesztői üzenet.

T. cz. Kalocsay Sándor, Kalocsay Zsigmond, Winkler Jakab, Márványi S., Berhardt M., Glück Adolf, Steiner Antal, Óváry János, Brau Ig., Strausz J. urak mint látják kérésük, hamarabb teljesebbé ment mint hitték volna.

T. Cz. Barabics Lajos urnak a Schiffbeck szálloda főpinczérének Kassán. Reméljük, hogy lapunk ezen legújabb kiadása önt jobban ki fogja elégíteni.

GRÜNHUT S.

ezelőtt

OTTO TEST V.

könyvnyomdája,

vésnöki és pecsétbélyegnyomó intézete

BUDAPESTEN,

IV. ker. kalaputcza 10ik szám.

Ajánlja magát mindennemű nyomtatványok készítésére ugymint: egész művek, füzetek, röpiratok, hírlapok, folyóiratok, faragások, hirdetések, étlapok, árjegyzékek és körlevelek, számlák, utalványok, eljegyzési és esketési jegyek, látogató és czímjegyek, levélfejek, czégyomatu borítékok és pecsétbélyeg stb.

a legzletesebben és hibátlan kiállítással.

vad horda telepedett le a szállodában. Itt egy gyémánttal megrakodott amerikai család, kinek feje, a háboru alatt házalóból hadiszállítóvá emelkedett, vagy kinek konyha kertjében egy éjjel petroleum forrás fakadt, ezek még nem tudják használni a pénzt; először végtelen fáradozás, a vendéglőst és a személyzetet, meggyőződtenni, személyök és gazdagságuk fontosságáról, azután folytonos kiabálás, lárma mindennemű nevetlenség, a butorok és padló bepizskolása stb. a legszeretetre méltóbb módon váltják fel egymást.

Itt néhány német, kik mindent kritizálva, semmit sem találnak, oly jól és szépen mint Berlinben épen úgy mint ama franczia, kinek mint Párisban; úgy hogy az embernek csodálkozva kell kérdezni, hogy az ily egyének, minek utaznak, ha nem tudnak, hogy az a legdurvább tulzáson alapszik.

Az angol Swellek, a legnagyobb nevetlenségeket követik el, és tulboldogok, ha feltűnést okozhatnak.

Kóra reggeltől, késő estig nyugtalanság, zaj és a fogadónak nincs mást tenni, mint vagy a boszuságot lenyelni, vagy a kik nagyon is gorombán üzük, rendre utasítani.

Ez a vendéglősség egyik árnyoldala fényoldalához tartozik különösen még a „csengő-pengő“ is.

Hordódy Ignác.

und blühend zu machen, und brachte schließlich ein Hoch auf die Genossenschaft aus, welche ihren Gehilfen diesen schönen Verein sammt einem Baar-Capital von 10,000 fl. österr. W. zur Leitung freiwillig übergab!

Es folgte hierauf ein animirtes Tanzkränzchen welches bis zum frühen Morgen bei fröhlicher Stimmung andauerte. Von mehreren Bruder-Vereinen, als: Prag, Agram, Eßeg u. s. w. langten Begrüßungs- und Beglückwünschungs-Telegramme an, welche unter stürmischen Elzens angehört und dankend zur Kenntniß genommen wurden.

Dem Verdienste feine Krone!

Wenileton.

Von Kenntniß der Weine.

I.

Prüfung des Weines. Will man den Wein durch Geruch und Geschmack prüfen, so thut man es am besten Vormittags; — man rauche nicht, esse und trinke nichts vorher. Man lasse sich den zu prüfenden Wein mit dem Heber aus der Mitte des Fasses geben, denn dort hat er seine charakteristischen Eigenschaften. Auch koste man den Wein nicht zur Zeit der Weinsblüthe oder des Traubenreifens — desgleichen nicht, bei oder nach Gewittern, oder bei heftigen Nord- oder Südstürmen, denn der Wein ist dann immer mehr oder weniger unruhig und man kann ihn nicht richtig beurtheilen. Das Glas, in welches der Wein gegossen wird, muß sorgfältig ausgewaschen und trocken sein. Der Wein muß beim Einschenken entweder schäumen, das thun jüngere Weine; oder er muß schön perlen, das thun ältere Weine. Er muß dann vollkommen durchsichtig sein und Spiegelglanz haben. Wein, der trüblich ist, Fleckchen, Körnchen, Strahlen, kleine Fäden, Sternchen zeigt, ist nicht rein, er ist fehlerhaft geschönt, oder hat sonst einen Fehler. Die plagenden Perlen des Weines kommen von der freiwerdenden Kohlensäure her; sie sollen bei gutem Weine den Geruch angenehm reizen. Von dem Weine gießt man ein wenig in die flache Hand, reibt ihn darin, damit er sich verflüchtigt, und rührt dann hinein, worauf man den vollen Geruch des Weines prüfen kann. Dann bringt man den Wein auf die Zunge, läßt ihn eine Zeit darauf, bringt die Zungenspitze an den Gaumen, worauf man den kräftigsten Eindruck auf die Geruchs- und Geschmackssinne hat. So prüfen Weinkenner die äußeren Eigenschaften des reinen, guten Weines.

Innere Eigenschaften des Weines sind solche, welche nur durch Untersuchung zu finden sind. Dazu gehört vor allen Dingen, den Alkohol-Gehalt des Weines und seinen Säuregehalt zu finden.

Guter Wein soll 10 Procent Alkohol dem Gewichte nach enthalten. Man bestimmt den Alkoholgehalt am leichtesten vermittelst der Mambic Salleron, welche nichts ist, als ein Destillir-Apparat in sehr kleinem Maßstabe.

Einteilung der Weine. Im gewöhnlichen Leben bezeichnet man die Weine als Tischwein, Mittelwein, Dessertwein. Der Weinkenner unterscheidet dagegen: Trockene Weine, markige Weine, Stqueurweine, und von jeder dieser Weinsorten wieder drei Classen. Die erste Classe enthält die feinsten Weine der besten Qualität, von denen nur wenig wächst; die zweite Classe umfaßt die feinen Weine von ausgezeichneter Qualität; die dritte Classe die feinen und halbfeinen Weine. Mittlere und geringere Sorten kommen gar nicht in diese Classification hinein.

In Folgenden stehen die bekanntesten Weine der drei ersten Classen.*)

Rothweine.

Erste Classe.

Trockene Weine, (weich mit etwas Märk).

Château Lafitte — Chât. Margaux — Château Latour — Château Haut-Brion &c.

*) In der Rechtschreibung noch wenig geübten Kennern empfehlen wir die Namen der hier bezeichneten Weine bezüglich dessen, wie sie richtig geschrieben werden, sich ad notum nehmen zu wollen. Anmerk. der Red.

Markige Weine.

Romané Conti — Richebourg — Clos de Vougeot — Chambertin — Hermitage 1. Dual. &c.

Liquer-Weine

Lacrymae Christi — Cap Sanctantia — Shiraz &c.

Zweite Classe.

Trockene Weine.

Chât. Nozan — Chât. Larose — Juranco — Bouzy — Asmannshäuser — Portwein — Welsberger — Erlauer.

Markige Weine.

Bolnay — Vosne — Pommard Nuits — Beaune Bête rôtie — Cahors — Benicarlo — Villanyer.

Liquer-Weine.

Maccabeo — Ribesaltes — Pedro Ximenes — Malaga — Tinte de Nota — Meatico — Falerner &c.

Dritte Classe.

Trockene Weine.

Pouillac — St. Julien — Pessac — Marcuil — Affenthaler — Melniker — Walporzheimer — Szegharter &c.

Markige Weine

Cornas — Marseille — St. George — Chaffange &c.

Liquer-Weine.

Die rothen Muscatweine verschiedener Länder — Piccardun — Grenache — Ménescher.

Weißweine

Erste Classe.

Trockene Weine.

Schloß Johannisberger — Leistenwein — Steinberger — Warfobrunner — Geisenheimer — Sillery &c.

Markige Weine.

Ermitage — Sauternes, Barjac, Ny &c.

Liquer-Weine.

Commauderiewein — Sivajettes — Kanariensenft — Tokayer &c.

Zweite Classe.

Trockene Weine.

Scharlachberger — Brauneberger — Steinwein — Sherry — Gumpoldskirchner Ausstich — Bino d'Or &c.

Markige Weine.

Strohwein von Würzburg — Colmar — St. Peray — Condrieux, Madeira &c.

Liquer-Weine.

Malvasier — Monte Fiascone — Alicante — Calabreser — Muster-Musbruch &c.

Dritte Classe.

Trockene Weine.

Laubenheimer — Markgräfler — Lutzenburger — Forster — Klosterneburger — Neßzmeyer — Somlauer — Ankensteiner &c.

Markige Weine.

Lardivac — Puyols — Cervus — Langre — Bloiswein — Teneriffa &c.

Liquer-Weine.

Lunel — Piccardun — Marsala — Maccabeo — Carcavelho — Villányi — St. Georger-Ausbruch &c.

Verfälschte und krank gewesene Weine zu erkennen. Die Untersuchung des Weines nach Alkohol und Säure ist sehr einfach; etwas schwieriger ist schon die Untersuchung auf gefälschte Weine. Bei verfälschten Weinen unterscheidet man: 1. Kranken Wein, welcher wieder hergestellt wurde; 2. Wein, welchem verschiedene Zusätze gemacht wurden; 3. Wein, den man gefärbt hat; 4. Wein, der gar nicht aus Trauben gewonnen wurde; 5. Wein, dem künstliches Bouquet gegeben wurde.

Wein mit Effigstich. Ein Wein, bei welchem Effigstich vorhanden, ist stets ein schlechter Wein; selbst wenn er wieder hergestellt ist dauert das nur kurze Zeit und der Effigstich kommt bald wieder; außerdem enthält der Wein, wenn er mit Kreide, Kalk, Gyps, Marmorstaub entfäuert wurde, effigsaure Salze, welche seinem Geschmacke Schaden thun. — Schüttet man von solchem Weine etwas in ein Probirgläschen und gießt einige Tropfen Auflösung von klee-saurem Ammonium hinzu, so bildet sich in dem Weine ein reichlicher Niederschlag.

(Forschung folgt.)